

3) Rada Unii Europejskiej pokrywa własne koszty.

⁽¹⁾ Dz.U. C 72 z 25.2.2019.

Wyrok Sądu z dnia 5 października 2020 r. – nanoPET Pharma / EUIPO – Miltenyi Biotec (viscover)
(Sprawa T-264/19) ⁽¹⁾

[Znak towarowy Unii Europejskiej – Postępowanie w sprawie unieważnienia prawa do znaku – Graficzny unijny znak towarowy viscover – Brak złej wiary – Artykuł 52 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 207/2009 [obecnie art. 59 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (UE) 2017/1001] – Artykuł 53 ust. 2 lit. c) rozporządzenia nr 207/2009 [obecnie art. 60 ust. 2 lit. c) rozporządzenia 2017/1001]

(2020/C 414/55)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: nanoPET Pharma GmbH (Berlin, Niemcy) (przedstawiciele: adwokaci C. Onken i A. Schulz)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (przedstawiciel: D. Hanf, pełnomocnik)

Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą EUIPO będąca interwenientem przed Sądem: Miltenyi Biotec BV & Co. KG, dawniej Miltenyi Biotec GmbH (Bergisch Gladbach, Niemcy) (przedstawiciel: adwokat M. Schork)

Przedmiot

Skarga na decyzję Piątej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 17 stycznia 2019 r. (sprawa R 1288/2017-5), dotyczącą postępowania w sprawie unieważnienia prawa do znaku między nanoPET Pharma a Miltenyi Biotec.

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) nanoPET Pharma GmbH zostaje obciążona kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 206 z 17.6.2019.

Wyrok Sądu z dnia 23 września 2020 r. – Arbuzov / Rada

(Sprawa T-289/19) ⁽¹⁾

[Wspólna polityka zagraniczna i bezpieczeństwa – Środki ograniczające przyjęte w związku z sytuacją na Ukrainie – Zamrożenie środków finansowych – Wykaz osób, podmiotów i organów, do których ma zastosowanie zamrożenie środków finansowych i zasobów gospodarczych – Pozostawienie nazwiska skarżącego w wykazie – Spoczywający na Radzie obowiązek zweryfikowania, czy decyzja organu państwa trzeciego została podjęta z poszanowaniem prawa do obrony i prawa do skutecznej ochrony sądowej]

(2020/C 414/56)

Język postępowania: czeski

Strony

Strona skarżąca: Sergej Arbuzov (Kijów, Ukraina) (przedstawiciel: adwokat M. Mleziva)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej (przedstawiciele: R. Pekař i P. Mahnič, pełnomocnicy)

Przedmiot

Oparte na art. 263 TFUE żądanie stwierdzenia nieważności decyzji Rady (WPZiB) 2019/354 z dnia 4 marca 2019 r. zmieniającej decyzję 2014/119/WPZiB w sprawie środków ograniczających skierowanych przeciwko niektórym osobom, podmiotom i organom w związku z sytuacją na Ukrainie (Dz.U. 2019, L 64, s. 7) i rozporządzenia wykonawczego Rady (UE) 2019/352 z dnia 4 marca 2019 r. dotyczącego wykonania rozporządzenia (UE) nr 208/2014 w sprawie środków ograniczających skierowanych przeciwko niektórym osobom, podmiotom i organom w związku z sytuacją na Ukrainie (Dz.U. 2019, L 64, s. 1) w zakresie, w jakim na mocy tych aktów nazwisko skarżącego pozostawiono w wykazie osób, podmiotów i organów, do których stosują się te środki ograniczające.

Sentencja

- 1) Stwierdza się nieważność decyzji Rady (WPZiB) 2019/354 z dnia 4 marca 2019 r. zmieniającej decyzję 2014/119/WPZiB w sprawie środków ograniczających skierowanych przeciwko niektórym osobom, podmiotom i organom w związku z sytuacją na Ukrainie i rozporządzenia wykonawczego Rady (UE) 2019/352 z dnia 4 marca 2019 r. dotyczącego wykonania rozporządzenia (UE) nr 208/2014 w sprawie środków ograniczających skierowanych przeciwko niektórym osobom, podmiotom i organom w związku z sytuacją na Ukrainie w zakresie, w jakim nazwisko Sergeja Arbusowa zostało pozostawione w wykazie osób, podmiotów i organów, do których mają zastosowanie te środki ograniczające.
- 2) Rada Unii Europejskiej zostaje obciążona kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 246 z 22.7.2019.

Skarga wniesiona w dniu 9 sierpnia 2020 r. – LE / Komisja Europejska

(Sprawa T-475/20)

(2020/C 414/57)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: LE (przedstawiciel: adwokat M. Straus)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Komisji C(2020) 3988 final z dnia 9 czerwca 2020 r. oraz decyzji i not debetowych jej dotyczących, a także ich wykonania i wdrożenia przez Komisję i ewentualne upoważnione organy zgodnie z art. 299 TFUE;
- rozstrzygnięcie sprawy lub orzeczenie wszelkich innych środków, które Sąd uzna za słuszne i odpowiednie, oraz
- obciążenie Komisji kosztami niniejszego postępowania, w tym kosztami zastępstwa procesowego.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi następujące zarzuty.

1. Upływ czasu i brak oceny istotnych okoliczności faktycznych:

- Komisja poświęciła ponad pięć lat na sporządzanie raportów, w braku całkowitej przejrzystości, i nie zezwoliła stronie skarżącej na złożenie dodatkowych wniosków i/lub nie uwzględniła jej wniosków o udzielenie informacji lub o przedstawienie uzasadnienia. Sprawozdania Komisji były niekompletne, niedokładne i niezgodne z przepisami regulującymi ocenę, weryfikację i kontrolę subsydiów.